

NÓGRÁDI LAPOK

politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egyes évre . . . . . 4 ft. —
Fél évre . . . . . 3 ft. —
Leveggyelre . . . . . 1 ft. 50 kr.
Előfizetni lehet, csupán a kiadó hivatalban B-Gyarmaton.
E lap szerkesztésére a nyilatkozó szerkesztés minden közlemények a szerkesztésbe kerülnek.

Hirdetések díja:
Öt heteken belül sor . . . . . 5 kr.
Hílyeg minden hetekenként . . . . . 30 kr.
Nyilatkozó garmad sor . . . . . 30 kr.
Hirdetéstől felcsú a kiadó. Nagyobb és több-évi hirdetések jutányosan eszküszítetnek.
Előfizetési pénzek, r. elemzések és hirdetések a kiadóhoz juttatandók.

Előfizetési felhívás

A NÓGRÁDI LAPOK

július — deczemberi folyamára.

Előfizetési árak:

a július—szeptemberi negyedre 1 ft 50 x.
a július—deczemberi felére 3 ft — x.

Az előfizetési pénzek a szerkesztőhöz, vagy Kék László nyomdatulajdonoshoz, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a nyomatandó példányok ir. uti tájékozt. s pontos szétküldés tekintetéből mielőbb küldendők. Az első feléről is szolgálhatunk teljes száma példányokkal. —

Az Ipoly folyó szabályozásáról

E tengeri kigyója Nógrád-Hont megyéknek, tolt fel magát napirendre hivataln vendégül, — az idei nedves időjárás folytán, csak azért, hogy ücsünk ezredéves télensége folytani primitív állapotunk, kulturai elmaradottságunk, és ebből származott szegénységünk szegényítő tudatára ébresszen; azután létüve a lát-határról a feledés örvényébe merüljön, a „laissez passer, laissez faire“ kényelmes elvnek bódolni szerető honfitársaim gondolkodása szerint.

Azonban bár nagy tisztelője vagyok felebarátaim meggyőződésének még sem javalhatok hosszú nyugalmat, a jelzett elvet követő barátainak, mert meggyőződésem szerint a kártékony kigyó, ezután mindig rövidebb és rövidebb időközökben fog feltűnni, míg a szükséges óvzer fogantatására halogatásával állandó vendégül szegődik be és meghonosul, mint ezt jelenben is már Vilke, Túrincs és Látke határainak ipolyvölgyi része intő példálul bizonyítja, hol az ipoly folyónak már évek óta nincs rendes medre, a víz az egész völgyön szóterülve, ma már a néplakó házaik fenyegeti megsemmisítéssel, s a lakosság anyagi jóléte kuforrásául, — és adóalapul szolgáló nagy kiterjedésű gyönyörű völgyot, haszontalan területté, az áldást csapás- és nyomorrá változtatja át.

Tekintve, hogy államgazdasági szempontból is igen fontos, Nógrád és Hontmegye legezebb, legtermőbb, legnépesebb vidéke, tehát több száz család anyagi jóléte, és egy igen nagy adóalap megsemmisítésének elhárítása forog kérdésben, igénytelen nézetem szerint, igen jó szolgálatot tesz, és a közönség elismerésére érdemesíti magát mind az, — ki szóval vagy tettel e vidék ezen közöngye elintézésének kérdéséhez hozzájárul és annak megoldását elősegíti, nem lehet tehát másként, mint elismerő méltánylással említeni, az Ipoly 24 — 26 és a Nógrádi Lapok

28-ik számában, — az előbbiben Algöver Mihály, az utóbbiban Csalomjai ur, nemes törekvésű, ügybuzgó eszmésereit, bár A. M. barátomtól szak-, és sokoldalú elismert kézsültsége; valamint a kérdésben forgó vidék helyrajzi ismereténél fogva, igen szívesen vette volna a nagy közönség, és ennek igen hasznos szolgálatot tesz vala, ha az ügy tárgyalásába mélyebben behatol, és a megoldandó kérdést két főtényezője, a levezetendő „v iztömeg“ és az időre, — vonatkozó számtani adatai közlésével, a kivitel lehetősége, és ezélszerűsége iránt az érdeklött közönség aggodalmát eloszlatva volna, mely adatoknak mulhatlanul birtokában kellend lennie, miután a szabályozás mikéntjéről értekezett és a szabályozandó új meder minőségéről véleményének annak idejébeni közlését igéri.

A. M. által az érdeklött közönségben, a szabályozás ezélszerűsége, kivihetősége iránt keltett aggodalomnak Cs. a N. L. 27-ik számában adott kifejezést, kételkedvén, hogy az idek nagy eszözök folytán támadott rendkívüli v iztömeget, a szabályozás által ha mindjárt 20 — 30 öl szélességre nagyított új vízmeder úgy levezethette volna, hogy a szénatermés megmentve leendett.

Csalomjai aggodalomszülte kérdésére, önmaga határozottan nemmel felel, de söt örvend, hogy a szabályozás tavál nem vette kezdetét, mert mint állítja, az idek eszözök okozta nagy áradások az eszközlelendt munkálatokat és ezzel a befektetett költségeket megsemmisítették volna, — és úgy fentebbi aggodalma, valamint utóbbi állítása Csalomjainak A. M. tervezetét, s kiviteli módozatát tekintve, meggyőződésem szerint is, megezáfolthatatlan, és bekövetkezett tény leendett;

mert A. M. értekezésében az általános vízszabályozási elv szerint, egyszerűen azt mondja: „Azonban minden ilyen vállalatnak alulról kellettven történni,“ mi természetes, taint Csalomjai aggodalma, hogy a 20 mrtfdnyi hosszú szabályozási munkálatot, egy év alatt a kivitelre szükségelt pénz és kézi erő hiánya miatt befejezni nem lehetvén, egykét évi kedvező időjárás mellett végbevit munkálatunkjeredményét, a reá következő kedvezőtlen eszö időjárású évben, a felulról üszese tódult nagy v iztömeg megsemmisíti; —

feltéve azonban, — bizonyos évek számán keresztül tartó kedvező időjárás mellett, — a szabályozás kivihetőségének lehetőségét, mely években

keresztül a Nil jótékony hatása is ki-maradván, a szénatermés a legeszkélyebb leszen, ha a reája következő, az ez évilhez hasonló eszözök be-álltával, a gazdálkodás alapját képező szénatermés biztosítva nem leend, — és így se száraz, se nedves évben a gazdaközönség érdeke fűlve ninesen, — mi ezélja lehet a szabályozásnak?

E jogosult kételyek és aggodalmak szűtő kérdésekre A. M. tervezetében felelet nem található s azért az „Ipoly“ kezdeményezőse igen rossz szolgálatot tesz felülétségségével, ezen államgazdaságitag is fontos kérdés megoldásának, — mert a legbuzgóbb áldozatkész nygybarátokat is lehangolja, nem hogy érdekeltéget, lelkesedést volna képes kelteni az ügy kivitele eránt a közönségben, míg ellenben igen alkalmas a „laissez passer“ föle elvet valló honfitársainknál, a mostoha körülmények megváltozhatatlanságában üszetett kézzeli megnyugvást előidézni, és azon hitot meghonosítani, hogy az Ipoly szabályozása nem ezélszerű, ennek kivitele leküzdhetetlen akadályokba ütközik, — és ha kivihető is ezen erőket fölülmulni látszó ügy, ez csak idegen erők igénybe vétele, nem tudom melyik angol mérnöki tekintély búcs tanácsaival létesíthető, — minthogy pedig mind ez rendelkezésünkre nem áll, tehát maradjunk a régi lében, szagoljuk az Ipoly áradásaiból hátra maradt, poshadt víz, növény- és állathulladék dögletes kipárolgását, passiv resignatióval nézzük egyes vidékek évről évre terjedettebb mérvben elpusztulását, — és ezekkel együtt önmagunk elszegényedését, — hisz nem tehetünk róla, de meg adott fizetünk, tehát tegyen helyettünk a közöngyes kormány, néki módjában áll, angol pénzt és angol mérnököt szerezni stb.

Lám mit képes a felüleletesség előidézni, még akkor is, a midőn jót akar, itt is elmondhatni az ismeretes közmondást: „isten oltalmazt ügyetlen barátaimtól, ellenségeim ellen magam is megvédem magam.“

Mert hát megtalálhatjuk e kérdés megoldásának kulcsát önmagunk is, minden idegen tekintély közbejütte nélkül is, csak az ügy fontosságához mért komolysággal, nem chablonszerű elvek alkalmazásának, hangzatos ajánlatával, — hanem a vidék helyrajzi viszonyaiból kiindulva hatoljunk a kérdés lényegébe, — pedig ezen, a kérdés megoldásához szükséges képességek birásával senki sem dicsekedhetik nagyobb mérvben mint épen A. M. barátom, mint ezt az „Ipoly“ 27-ik számában a tulaj-

donjog kényes kérdéséhez tapintatos hozzá szólása, — és a malmok jövőbeni fennmaradásának tárgyalásával be is igazolta, igérvén egyuttal a leendő új meder minőségére vonatkozó nézetének annak idejébeni közlését, és ezikkénc épen ezen része, s a már fennebb idézett azon állítása, hogy a szabályozást alulról kellend kezdeni, szülte bennem azon meggyőződést, hogy A. barátom elragadtatva, a vízszabályozásoknál észlelt tapasztalatok alapján megállapított általános elvek esalhatatlansága által, szabályozási tervezetét kötségsbe vonhatlan helyrajzi ismereteinek értéksíttése, és a fennebb idézett két főtényező, — a v iztömeg, és idő, — számitásba vétele nélkül bocsátá a közönség elő, mert ép az Ipolyvölgye helyrajzi ismeretéből származott meggyőződésem szerint az Ipoly folyó szabályozásánál, a Tisza, Körös, Borrettyó, szabályozásánál megengedem ezélszerű, általános szabályozási elvek, nem mindenben alkalmazhatók, épen az Ipoly folyó specifus, amazoktétől eltérő helyrajzi viszonyai miatt, a miért is habozás nélkül kimondom, bár első pillanatra absurdumnak tűnjök is az fel, a szakértők elölt, — hogy az Ipolyfolyó szabályozása, nem alulról, de igen is nagyon felulról kezdendő meg, mert alulról kezdve, Csalomjai barátunk aggodalma ismételve teljesedik, s a ezél, a befektetett munka és költség visszapótolhatatlanul veszve leszen.

A mondottak folytán nem várhatunk valami sikerült alapos véleményt, a leendő új vízmeder minőségéről a kilátásba helyezett cikk-sorozatban sem, mert ez elválaszthatatlanul, a jelzett két fő tényező, — a v iztömeg és idő, — számtani mennyiségétől függvén, ezeket azaktanilag leendő meghatározása előtt alaposan hozzá szólani sem lehet, anánl kevésbbé állhat meg az előzmények után, a közrebocsátott előleges árelemeréssel felszámított fél milliónyi költségvetés; mert ez is a sokszor említett két faktor, v iztömeg és idő, tehát a korcsáros nélkül készített számla. Az én szerény véleményem szerint az alább közlelendó egyetlen ok miatt a szabályozás munkálata árelemezés nélkül csakugy hozzá vetöleg, aligha az előirányzott öszeg háromszorosát nem veszi igénybe, és még így felismerem nagy, befektetés is, tokingva a szabályozandó tér hozát, 20 mérföldet, mérföldenkint 60 — 70 ezer ft, midőn a vaspályánál mérföldenkint ezen öszeg tízszerese fektetik be, tekintve így nagy vidék anyagi jólétének mind adóalapnak nem csak fentartását,

de emelését, ezen, elismervén, hogy nagy tőke a kivitelnek megnevezhető, — bár a jelenlegi pénzviszonyok ohoz nem kedvezők, de a viszonyok javultával, híven házám iparfejlődésében, a befektetett tőke kamatait behozni, de sőt magát a befektetett tőkét is önmagából törleszteni fogja. —

Fordítsuk ugyan is figyelmünket az Ipoly folyó helyrajzi fekvésére, és a nélkül hogy a czélba vett 20 mérföldnyi hossz. — Pinczről Szobig — egymás közti lejt viszonya, vagy a két végpont, szaktanilag meghatározandó lejt különbségének ismeretére szükségünk volna, eltekintve a folyón lévő számtalan malom és még számtalanabb tekerésvényes kanyarulatok, a szabad lefolyást korlátozó akadályoktól, — ezek nem lenének feltétellezésekkel, józan laikus észszel is meggyőződhetünk, hogy az Ipoly jelenlegi medre, az említett, a lefolyást lassító akadályok elhárítása után, de sőt az új medernek egészen egyenes irányban kiáása, a jelenlegi meder szélességének megháromszorozása és ennek két oldalról védtől-téskelli ellátása esetében sem képes ugyan azon idő alatt levezetni azon nagy tömeg vizet, mely az Ipoly völgyében az ezt környező nagy kiterjedésű csapadék területről, az el-fásítlanított kopár meredek hegyek által összeszorított szűk völgyekből, az Ipoly folyó medrébe, lejtviszonyát, tehát levezető képességét, 10, 20 szoros sebeséggel meghaladól, következőképp ugyanannyival rövidebb idő alatt ömlik, meggyőződhetünk mondom, hogy az anyameder levezető képességét sokszorosan meghaladó s rövid idő alatt összegyűlt víztömeg megfőkeztésére, se medert, se védtől-tést építeni nem lehet, mert a már egyszer összegyűlt nagy víztömeg a nehézség természet törvényénél fogva, minden élébe rakott gátat szétrombol, és elfoglalja az ő nagyságát megillető tért, az egész

Ipolyvölgyet, mind addig, míg az Ipoly levezető képességének megfelelő „idő“ el nem telik.

(Folytatjuk.)

Nógrádmegyei árvalügy

A megyei központi Árvaszek, múlt évi novemberben tartott közgyűlés elé terjesztett jelentésében, következők javallatok foglaltatnak:

1. Az árvaszezés késcdelmesen eszközöltetvén a járási szolgabírák által, — s egyéb, az árvaszektől a szolgabírákhoz intézett végzéseik is, vagy épen nem, vagy késcdelmesen hajtva végre, öhajja az árvaszek, hogy csupán és kizárólag az árvaszekkel foglalkozó külön szolgabírói állomások rendszeresítsenek. Továbbá elmondja;

„A bagyateki ingatlanok leltározása törvény által birtokbírósági intézkedés tárgyát képezőnek mondatott is ki, s a megye területén a törvénykezési kir. végrehajtók által teljesítettni elrendeltetett; de amennyiben az árva vagyón biztosítása, az árvaszek egyik legszentebb feladatát képezi, a e biztosítás alapjául mindig a bagyateki leltár vezetése, s azokban az ingatlanoknak megfelelő becserétek szerinti felvétele — az árvek érdekében fekszik, kénytelen az árvaszek kijelenteni, miszerint a gyakorlatból merített tapasztalat szerint különféle okokból, s lehet önzó ezok eléréseért is, a leltárak ögy készítek, hogy az árvaszek eljárásának biztos alapjául, épen nem vehető; s több előfordult esetuól, a kir. törvénysek elöuké, többször, a legközelebb 2456 sz. alatt megkeresve lett, ily hiányos leltárak kiegészítése végett; de mert, ilyen eljárás az ügymenetet hátráltatja, ennek kikérülése végett is szükségesnek látszik, árvaszeki teendőikkel megbízott szolgabírák rendszeresítése, kik is ott, hol kiskoruk is érdekeltek, a bagyateki felvetel, és leltározás ellenőrzését hivatásszerűleg, tisztviselői felelősség kötelezettsége mellett teljesítvén, ez által az árvaszek az árvaagyon biztosítása körüli eljárásának, biztos alapot nyerhetne. —

2. Elősorolva a központban beadott ügydarabok mennyiségét, a elintézési módokat, — ekkép folytatja:

„Mindamellert biztos hiszi, és reményli az árvaszek, hogy a beérkezett ügydarabok, a már is rendszeresített két ölnök, az ölnököl az elöadásban helyettesítő jegy-

ző által, — a közönség bátránya nélkül fognak előadhatni, ha a tisztelt megyei bizottság árvaszeki teendőikkel felruházott, külön jegyzői állomás rendszeresítését fogamatosítja. — Ennek szüksége a gyakorlati téren nyert tapasztalatok után bebizonyult, mennyiben a fennobbik szerint kimutatott ügyforgalom mellett, de a gyakorlatban elfogadott alapon is hetenkint az ögyek elöadására, legalább egyszer rendez, s ezenkívül rendkívüli tanács ölést többször kellőtven tartani, a tanácslései jegyzőkönyv vezetése, a kiadmányoknak aláírásával ellátása, az iroda feletti felügyelet, — s ha még hozzá tesszük, hogy sok munka vagy az elöadó távol léte, vagy megtelegedése eseteiben helyettes elöadói működést is teljesít, s a közgyám által készített szokott árvaszeki leltározatalánál is megőrköztet nyújtani, s a nyilvántartási jegyzőkönyvet vezetni köteles, — ez mindössze naponkint anyói foglalkozást nyújt, hogy más köz igazgatási jegyzői teendők teljesítésére ideje nem marad, — de ha az ügymenet rendszerét tekintjük, midőn elfogadatot az ögykezelés az 1869 évi ápril 20-én kelt igazságügyi rendeletben foglalt szabályzat szerint, ennek megfelelőleg a hivatalos közegek létre hozatalának is kell eszközöltetnie, mert enélkül a észszerű, és pontos kezelési eljárás, nem is képzelhető, — de a megye bizottmánya is belátta ennek szükségét, midőn a megye szervezési munkálataiban az árvaszek jegyzőjének létesítését, övileg kimondotta. —

3. Kimondott tovább, a szervezési munkálathoz az is, hogy az árvaszek szükséges segédszeméllyekkel ellátatik. A működés kezdetén miként az árvaszek első jelentésében máris jeleztetett, e tekintetben nagy nehézség merült fel, midőn a f. évi előirányzatban az e czélból megkivántató költségek nem vértettek fel; s így kezdetben csakis egy irnok alkalmaztatott, miáltal az ögykezelés majdnem teljes felakadást szenvedett, és csak később, midőn ezen sajnos körülményről köteleességörőleg többszöri jelentés tétel után, a segéd személlyt szaporításának szükségéről maga a bizottmány távollétében az azt helyettesítő megyei alispán is személyes meggyőzötést nyerhetett, s így mártus 12-ki közgyűlésen intézkedve lett, — két egyénnek az árvaszekhez kinövezésével, s csak is akkor juthatott az árvaszek ama helyzetbe, hogy az ögykezelés rendszerét életbe léptethette. Jelenben a beadványi jegyzőkönyv vezetése, s a kiadmányozás megtétele, minden ez-lek egybe kötötten munka keresztölvitelére, egy erre hivatott egyénnel bir az Árvaszek;

az ögyek eszoporodásával azonban, a teendőknek megfelelni, egy egyén ösikai erjét földül mulná, mulasztatlanul bekövetkezendők annak szüksége, miszerint külön ögtatói, s külön kiadói állomás rendszeresítésék. —

A beszöntötött volt megyei árvaszeköl átvotti iratok beadványi jegyzőkönyv száma szerinti sorban rendezetlenül lettek átvéve, de miután a megye bizottmánya, a szervezési munkálathoz ögy intézködött, hogy ezek folyó számról tekintet nélkül, betű sorrendbe szedve — irattárlag kezeltesenek, ennek, s az ögykezelés rendszerének megfelelőleg, az árvaszekhez rendszeresített ögy díjnok, loginkább az iratok rendezésével foglalkozott, kinek ebbeli jártassága faradhatlan szorgalma — s hivatalos örökön kívül is alkalmazott ögybuzgalma által bekövetkezett örömmel jelezhető azon körülmény; hogy az iratok betörendö, kemény táblák közé csomagolva, — jelenben már a keresők felek kívánságára könnyen fel-lelhetőek. —

Mivel azonban az ögydarabok mellékleteinek ellenőrzéséhez szükséges iratjegyzékek máig is kiöltetlenek, ezének a kívántak szerinti kiöltése, a beérkezett újabb ögyeknek elöadás után a maga rendez helyére elhelyezése, az ölnökök számára kivántandó ögydaraboknak előíratokkallí fölszerelése, — az ögyfelek által gyakran megtekinteni kívánt iratoknak — asjtát öltöndözés mellett motogatása, sürgöetési napló, és sorkönyv vezetése, — öly nagy munkát igényöl, hogy ezt csak ögy szak avatott, s szorgalmáról ismert, minden tekintetben megbízható ögyén végezheti; — azért ha az ögykezelés rendszerét pontosan keresztöl vezetni öhajjuk, nem mellözhető ögy rones — legalább 600 frtnyi díjjal öllátott, irattárnoki állomás rendszeresítése.

Az elöadott ögydaraboknak ögyik öllátótl a másikkal letiszításza, az ögyfelek kiváló érdekében lévén, kimutatott ögydarabok szerinti hetenkint elöadásra került mennyiség, hogy ögy tisztázó ögyén öllal elkészítsék, a lehetlensögek közé tartozónak bizonyult; az árvaszeknek ez érdemben a megye alispánhoz tett többszöri jelentése folytán, jelenben is intézkedve lett ögy egyénnek az alispáni irodából kisegítésképpen öde öttételével, de az öly kisegítököpen alkalmazott ögyén, ideiglenes működése által — mely az alispáni iroda által leköltöött iratok elkészítése végett, gyakran félben szakították, — a felmerült nehézség elhárítható nem lehet, mellözhetőnl szükséges tehát az elöadott ögydara-

AZ EZÜST ASZTAL

(Játszótal kép.)

Ép öly joggal nevezhették volna „arany“-nak is.

De nekik ez ögy tetszett.

Az emberek nem igen szoktak scrupulosnak lenni az elnövezéseknél. Azt tartják, az első gondolat a legjobb, föleg ha azt egy második nem követi.

Tehát elneveztek „ezüst asztal“-nak s nem kételkedem, hogy 13 próbas özöstit értekék.

Ez az asztal nekem is tetszett öspedig nem csupán azért, mivel magam is környezője valék, de mert egyetlen volt a maga nemében.

Amit a kisvárosi gourmetéria leleményessége nyár közepén előteremhet, itt mind fellelhető volt.

Mint a királydomb, büszkén uralta a tért, melynek pázsítján a társaság csoportokra öszölvá, jöködö cseregés közü pusztítá az öbzödetett kosarák tartalmát.

Pompás volt innen a kilátás.

Valóságos csillagvizsgáló torony.

Lehetett látni sok álló és még több bolygó csillagot, s csillag csoportozatot

Ott volt a „hástyák“-apró esirkével, kik azonban nemigen látszóttak félni a körül repkedő karvalyoktól.

Itt öbzögtök ögyik helyről a másikra „özönezöl szeker“- (az asztromonokok nagy medvé“-nek is hívják) lomhán mozgatva pedaleit, bizonyosan azt a bökkököt „arató szözet“- szerető felöltetni s kütni nyerögdöl a „nyilást“, ki jól észölzö ugyan, de ritkán talál. A szeles vadászok nem igen boldogulnak, — azért is mer közelében pilonni az „örozslán“- s enyelegni az „ökre“-köl, kik a siami ökreöktöl csak annyiban különböznek, hogy nincsenek öszönzöve s az ögyik véletlenül ö - 7 évvel öllöb öztöltte a másiknál. —

Ez értékes csoportozatok kaleidoskopikus alakjai gastronomikus hajlamaimat kezdök elatlatni, szerenese hogy környözöm ellenöözö ögyökezte a esirkék és libák azon nemere fordítá figyelmemet, mely nemes önmegadással, ölleumodással nélkül elégíti ki vágyainkat s önfelöltözéssal segít öbz az ösmagunkkallí kibökölés nagy munkáját. —

Meghajoltam a kényserözög kivételt nem ismerö szabálya öllöt s mértözög határoztam meg az ögymásutánt, s ha kifözött programmtöl néha néha eltértem, nem állhatatlansággom, de azon ögyengöd figyelem öközö, milylyel az „ezüst asztal“- öntözöi a dolgok menetöbe jökökonyan befolytak.

Könnyöbbölt szívvel néztem ezötán magam körül, hogy özyönörködjem a quodlibet tarkaságán s a véletlen azon pajkosságságát nevessem, melylyel az „ezüst asztal“- vendögeit csoportoztátá.

Az asztal ögyik szögölön a sz. irásból hét bö és hét özüik östendö volt allegorice feltüntetve az első ögy veres övez eseres, a másik ögy evangelikus lelkes önkijában.

A hét böeszötendö szomszedságában két ögyvéd uralta a helyzetet, a hét özüik östendö közvetlen közelében szönezök élet a jelennek.

A másik képet megyei notabilitások öllökötták, kiegészítve a városi kupaktanács érdemes elemeivel s ögy közbeszorult táncmesterrel.

A harmadik kép a különféle elemek tarka vegyölékét csoportoztátá. Öjszögíró, szönezö, szönezönd, esendbiztos, szögabíró, katonatiszt, s fiatal ögyvéd, ki ugyancsak informálja szömezödnöjét ögy öly perenküllí ögyben, melyet csak ögyesség öján lehet öllöönteni.

Az asztalfön a háziasszonyok rokon-szenves alakjai ögészítök ki a tableaut, melynek csoportoztátása öpy öly sikerült vala, mint a konyhamövezet pusztításra özint termékei, — azon különbséggel, hogy ott a véletlen szeszölöje, itt gondos kerek öntudatos működése eredményözö a sikert.

Ös a heterogen elemeket ögybeolvasztá a kedölöesség azon öcme, melyet a terített asztal öbzöt ölö, még a zárközötözhö keblekben is s melyről Petöfi lelkesöltséggel zengök, hogy dicsöbb, mint Adám, Éva edene, s melylyel mint ögy ölmés francia

író megjegyzi, ögy van az ember, mint a kaczer bölygyöl, — szövezöben néz rá övös öllöt, mint övös után. —

De csakhamar felhangzik a barna önövezök özögtözö zenöje, a tableau kezd vesztetni erdetiségét, a festői csoportok elemökre öszlanak, ögy része tánczara perööl. A másik a fak hös örynyában engedi át magát az ödes semmittevés örszötözö nyugalmának, a harmadik töbz jöt nem remölvé, szöled öl, s ölldja végözöti, mely az „ezüst asztal“- köröbe vonta.

Az „ezüst asztal“- pedig küzd a mulandóság körelhetlen törvényével, ellene eskösznek a kezök, melyek öllöb legterövényöbb részt vettek létesítésében, megföszják kincsöitöl, ösztozkodnak maradekain, s öltözik láb öllöt valamely félreös helyre s ott hagyják esendben ölmözödni pünkösdi királyságröl.

Hire azonban dacöl a megösmöistölésöl, öj életet nyer a kavénönikök ajkain, s homöz ötök nyugtalanítja sokaknak ölmök, kiknek asztaltat nem kapta szárnyaira a hír, mert nem vala „ezüst“, csak pöba pásztá.

Klio

bok letisztítására, két egyének állandó rendszeres alkalmazása. —

Itt következik az az kívánat előterjesztése, hogy a közigazgatás az árkoknyak elkészítése végett, egy napidíjok alkalmazásával. Ennek elég van tőve. — Ezen pont így fejeződik be:

Mindzeket híven tolmácsolva, a tekintetes megyei bizottmányom elisorolni kötelességemnek tartottam az árvaszék, nehogy ebbeli mulasztásból — a különben oly nagy fontosságú árvaügynél, épen a központon nem rendszeres kezelésével — az ügymenet lassítsanak, s a felek ez által hátrányt szenvedjenek. —

Elégge, és sajnos tapasztalta az árvaszék eddigi működésében is, hogy bár az iradai személyzet még a szokott hivatalos órákon túl is lehető ügybuzgalom és szorgalommal működött, nem egyszer fordult elő oly eset, — hogy a kir. törvényszéktől nyert megkeresésnek — a kívánt időre megfelelni képes nem lévén, — e miatt attól sokszor megdöbbentő végzéseket érkeztek, mi a hivatal mulasztásait méltatlanul rovatik föl; s a megyei bizottság tekintélyének öregbítésére, épen nem szolgál, s az ezzel szemben vezet, — hogy előadó úlnökök által bármily gyorsan adatnak elő az ügydarabok, ha az iradai személyzet azokat letisztítására nem elégséges, a kiadmányozás annak idejében egy üléstől a másikig nem eszközölhető, — s ebből folyólag, ha a letisztítás darabok az eredeti fogalmazványal össze hasonlítva nincsenek, mire nézve az elsoroltak alapján elegendő idő eddig nem jutott, — a kiadmányozás hiányában, s későn — gyakran három-hét mulva eszközöltek, s ez által az ügymenet folytonos lánczolatából, magára az ügyre, hátrány idéztetik elő, — mely ekként felmerült eme hiánynak valahány gyakorosa orvoslása végett, a tekintetes megyei bizottmány hivatásához mért intézkedés tételre; teljes tisztelettel felkértek. —

J á m b o r .

(Folyt. köv.)

A „logices praceptor“ a logices discipulusnak.

Semminek sem levő annyira ellensége, mint a szükség nélküli való szórásorításnak (akár engedi ezt meg — A — ur, akár nem) hogy most kimondott elvemet tettel tanusítsam, ezennel kijelentem, hogy az — A — ur által hat pontba foglalt, s köztünk már egy „actio“, és egy „ellenbeszéd“ által megvitatott tételek közül szám szerint ötre, nem akarok többé visszatérni, annyival inkább, mert állításimat legkevésbé sem találom megczáfolva lenni; a hatodik pontot is csak annyival értem, hogy ismétlem, miszerint a helybeli evang. iskolai alapot Jeszenszky Danó tisztelt barátom s akkori egyház felügyelő csak épen oly czéla és oly szigorú biztosítékok mellett kívánta a tanügy és közmivelődés érdekében, felajánlani, mint csekély magam; mielőtt a presbyteri ülések jegyzőkönyvei tanuskodnak; s amire nézve eszerint — A — ur úgy is, mint Jeszenszky Danó ur politikai elvtársa, teljesen megnyugtatta lehet.

Annak tisztes czáfolgatásába sem bocsájtkozom, hogy a ki az iskolai vizálgálaton jelen nem volt (persze, mert úgy vala a dolgot csinálva), hogy — értesülés hiányában jelen ne lehessen, s mert a törvénytisztelet érdekében állított ember föl sem akarhatja tenni, hogy a szabályszerű időt két három hóval megelőzőleg gondoskodják már a vizálgálaton való jelenlétéről) mondom, hogy azért, mert valaki az ekképp magartartott vizálgálaton jelen nem vala, annak eredményéről se bírasszon kellő tudomással, sőt igen, éspedig az azon vizálgálaton jelen volt illetékes és elfogulatlan tanóktól nyert értesülés által.

A Gül-Baba sírjából — A — ur által ide vonatkozólag felhozott hasonlat egészen helytelen. Mert a szótlan, — A — ur szerint, nem volt Gül-Baba sírjánál: tehát ez n o s e n s ; a vizálgálat azonban, sajnos, tényleg megtartatták, tehát ez e n s , amiről ép úgy lehet tudomást szerezni, mint ahogy példál — A — ur tudja, hogy a Himalaja hegység létezik, noha ott személyesen, hibatölg nem

járt, sőt azt is fogja tudni, hogy ezer lábnyira hatoltak fel ezen heggyírás magasán merészes vállalkozók. Ezen párbuzamos állítvány lökökailag helyes volna tehát bővebb bizonyításra nem szorul. Nehogy pedig a Himalaja és a helybeli oskolák közti hasonlat netalán ez utóbbi előnyére szándékoltassék magyarázatot, sietek hozzá tenni, hogy a hasonlat csak megfordítva állhatna, t. i. hogy a mely magasan emelkedik ki a Himalaja a szárazföld többi hegyeségei fölött, oly alant állnak a helybeli kérdések oskolák a jól szervezett tanügy többi intézeteihez képest.

Nem hagyhatom továbbá szó nélkül — A — urnak a valósággal ellenkező azon állítását, hogy P. I. mint oskolai felügyelő a minőségbebeli tekintélyét járta akarta volna felhasználni, miszerint a helybeli evang. oskolatanítóknak mint teste — lelkének ura „hivataltassék“ terhe alatt megparancsolta legyen, hogy jobboldali képviselő-jelöltszavazzanak s mivel ezt az egyik tanító, a „fenyegetések“ dacára nem cselekvő eszért, s azóta eme tanító P. I. előtt nem „grata persona.“ Ezek — A — urnak a mondott cikkben saját szavai. — Illyesmit azonban P. I. ról, aki őt ismeri, s a ki százédek rálógással élni nem akar, senki sem fog elhinni, de még fölteni sem. — S így habár ezen állítás is minden további szó nélkül hagyhatnám, még is az alkalomszerűség arra kért, hogy röviden megjegyezsem, miszerint P. I. mint Deák magasztos elveinek egyik igen szerény körülményében, de tántorítatlan követője, igen is óhajandónak talán, hogy ezen nagy ember zászlója körül a hazának lehetőleg minden értelmes és loyális polgárra sorakozzék, s hogy ezen nézetét bizalmas párbeszéd közben a helybeli tanító urak előtt is, — kiket oly régóta ismer, s kikkel mindig jó viszonyok közt élt, kifejezhető, — de hogy azokra, akik ebbeli nézetét önkényesen elnem fogadák, valaha bármiféle meg nem engedett preszótt gyakorolt, vagy azokat fenyegette és öldözni akarta volna, — ez mérőben alaptalan és igazságtalan vád. — Sőt többet mondom P. I. előtt az — A — ur által értett tanító, mint magán egyén most sem ingrata persona; P. I.-nek a kérdéses tanító ur personájával semmi közbe; P. I. csak azt mondta hogy azon tanító ur mint tanító most nem felel meg kellően hivatásának, s még ezen megrovást is nem annyira az egyéniségben, mint a b. gyarmati evang. oskolák példátlan árvasága és belső fejlettségében keressék, amit — A — ur maga sem von kétségbe. — Tehát a P. I. ellen — A — ur által a részben felhozott vád önmagától elesik.

Nem kevésbé sértő és alaptalan — A — urnak említett cikkében P. I. ellen kifejezett azon méltatlan denunciatója is, hogy P. I. protestans léttére a jezsuiták behozatalára szavazott volna, és hogy sokan vannak (persze ezek közt alkalmasint — A — ur is) akik P. I.-ban teljes ultramontán sejtetnek. — Hát ha P. I. erre azt mondana, hogy vannak sokan, akik az ily insinuatívák közlőiben telivér rágalmazót sejtetnek? — Mondhatná ezt annyival inkább, mert azt, hogy ama vád csakugyan nem egyéb rágalomnál, be is tudná bizonyítani. Azonban — A — ur irányában, kinek főbaja úgy látszik inkább csak a teljes tájékozatlanság, — ezáltal még nem akarom megbotránkozásom ezen teljes mérvét alkalmazni, és szorítkozom ezáltal arra, hogy megérthetővé tesselem előtte, miszerint először az, amit az Ipoly mult évi november 18-iki szamában, lelkiismeretlen tendentiositással, szelnek bocsátá hogy t. i. a november 13-iki megyei közgyűlésen a Deákpárt a „Jezsuiták behozatalára szavazott“, nem vala egyéb, rossz akaratú tényferdítésnél. — A tény t. i. úgy áll, hogy Nagy-Szeben városi hatóság az azon expozéval, miszerint a Németből kitiltott jezsuiták seregétől szándékoznak honunkba bevándorolni, s hogy a nevezett hatóság ennek folytán azon beklöltözés ellen a képviselőházhoz feliratot terjesztö be, s felhívta a többi törvényhatóságokat is ama felirat tartóására —

Az expositio tárgya azonban teljesen téves, illetőleg, alaptalan vala, mit a nógrádi közgyűlés idején már hitetlen le lehetett tudni, mert az országgyűlésen ez iránt in terpellált magyar kormány minden e rész

ben fenforoghatott aggodalmat eloszlatva. A már ótnak indított kérdés és felhívás azonban meggyöközött megérkezvén, az itteni Deákpárt tanácskozományt tartott, és azt határozta, hogy mint szótlan más tülhaladó kérdésekkel történni szokott, az említett felhívást, — melynek tárgya már külföldben is az országgyűlés, mint egyedül illetékes forum előtt áll, egyszerűen tudomásul veszi. Ha tetszik erről meggyőződni akarna, szabadságába áll — A — urnak az e részben szerkesztett végzést a megyei főjegyzői hivatalnál lévő jkóuyvben a maga eredetijében fololvashatni. — Hogy tehát a Deákpárt a másbannan kiűzött nevezett szerzet importálására adta volna azavazatát, ez hitelen csontalható valótlanosság. —

De másodszor: félre nem embereltetve a Deákpárt ezen kérdésnél azt sem, hogy a minden lövegeiből kifogyott országos balpárt eme csattanós kérdésből politikai főkért akar csinálni, s esetleg a Deákpártban seisiót előidézni, vagy legalább azt, saját szabadságának előtérbe állítása mellett, a közvélemény előtt compromittálni. — Azonban a balpárt ezen taktikája csak épen úgy nem sikerült, mint a többi sensations experimentumok. —

Hogy ez a balpártnak nem tetsetett, s hogy ily fiasko maskirozásul az itteni Ipoly czélszerűnek látta a Deákpárt határozata értelmeben szavazókat egyenkint kiírva, s ezek közt a protestansokat P. I.-vel együtt, több derek hazafi megfeszítő lánczában, külön is kiemelve, pelengérré állítani akarja, ez, a nevezett lap bevallott irányára és programjával fogva, — mely hatásának egyik főpontját a „scandalumok“ keresésére fektet, — ismét igen természetes. És játéka, porozo könnyű vala; mert a Deákpártnak helyben nem volt akkor még orgonuma; az Ipoly vezérlő notabilitásai szabadon grassálhattak, szabadon és ellenőrzés nélkül találhattak fel mindent, az ő jóbizsémű s a „hazáruzó kormányypárt“ gyűlöletébe bele bevezelt publicumuknak. Most a dolog egy kicsit másként van. Sajnos hogy az Ipoly gyandításai folyvást ily időrabló polemikára kényszeritettek bennünket. De hát ők akarják így, s mi ennél fogva képtelenek vagyunk, az elénkbe dobott kegyűt felvenni. Alacsonyban a vallást és az e körbe vonható kérdéseket illeti, részéről kijelentem, hogy: öntudatom és mindig következetesen vallott elveim által fedezve, a tárgyban sem — A — káplán úrral, sem másval bármivel vitatkozni nem fogok, s hogy ami a Deákpártnak az e téren való szabadságát illeti, mint e párt egyik csekély tagja, bátran hivatkozom az e részben Deák Ferencz által megjelölt, a képviselőház június 28-ikai ülésében elmondott programbeszédében kifejtett álláspontra, mely előtt, amint illik, a balpárt is lerakta a fegyvert; s így ha egyéb nem, már ez magába képes lehetne — A — urat emez álláspont helyes voltáról capacitálni. P. I.

A bakór aggodalmái.

Szerkesztő úr!

Nekem úgy látszik, hogy mi egy újabb, s talán még az eddiginél is véresebb (akár am mondani: tintátabb) háború küszöbén állunk. — Az Ipoly bajjai, — mely folyó (lap) az áradás stódiámából a szárazságha lépett által, s e tulajdonságánál fogva a rajta való átkelés nagyon megkönnyítte, — minden ponton keresztül törtek a kordont. A velünk véd- és dacszövetségben álló nyelv- és helyesírásán békés területeit a félvezett ellenség portyái csapatai száguldozták be, s e baráti hatalmak sértett jogainak megvédése a mi erőfeszítésünk közbetetését is szükségessé teszi. —

Nem akarok még most conjectúrákba bocsátkozni a kitűndő háború dimenziói felett, de hogy ez nem leendő közönséges tusa, gyanítható az ellenfél hatalmas készletéből s az általa sikra állítandó bakerök nagy számából. — Így az Ipoly 27-iki számában a „Csalomjai és a műfordítás“ című rovatocská, alig tartalmaz néhány sornyi megjegyzést a jól ismert anonyus greis notárius úr tollából, már is mily támadás intézetik a szegény nyelvtan ellen! „Hogy

Csalomjai mily alant áll Jámbor Pálon“, — agyond, s helyett: mennyire alatta áll J. P. — nak.

Mert ha a anonyus constructiója marad, akkor az jön ki belőle, hogy: Jámbor Pál valahol alant áll, Cs — jai ugyanott áll, de Cs — jai egyszerűen J. Pálon áll. „Tantac molis erat“ a helyes értelmezés kifejtését eltalálni? . . .

Mondja továbbá anonyus úr, kétszer egymás után, hogy a jó „cesura“ nagyon becses-valami. Ha csak egyszer volna így írva, illetőleg nyomtatva, sajtóbírábnak vendém „caesura“ helyett; de minthogy a betét meg van guberirozva, kénytelen vagyok itt a szándék határozottságát „caesura“ értelmeiben fogadni el.

„A hatméret egy sorbani végzettsége jelentkezik.“ — Amennyi szó, annyi hiha. — A „hatméret“, hibás magyarázata a „hexameter“ nek, épen azért, mert szószert akarja azt visszaadni, ami csak a helyes értelmezés rovására történhetik. De met er nem is annyi mint met er. Tessenék a fölött kissé gondolkodni. —

A sor b a n i két tag egymásból szintén szabálytalan.

A jelentkezik annyit tesz, mint jelent meg (nich meldei) e helyett: jelenkezik, azaz: megvan, jelen van.

A praecipio nem utolsó kelléke az írásmesteriségnek. —

Aztán furcra az is, hogy anonyus úr, csakhogy hibás „hatméretet“ hozzon ki, vonásokat tesz az általa idézett szavak fölé ott, ahol vonásnak lenni sem kell, sem nem szabad. Így e sorban: „Férfit, annyi nehéz akadályt gördite utába“ a férfitában az u fölött, s a gördite szóban az e fölött vonások vannak húzva ekképen: férfit gördite. Vajjon csapán a szedő elvételének tulajdonítandó ezen az értelmezés és yersaláb elferdít változtatás? — De nem megyek ma tovább, beérem azzal hogy jelem miszerint rósa vagyunk. S hogy kedves hírt is mondjak Cs — jai érdemes bírállásnak, tudatom, miszerint Csalomjai, amint elcsütem, egy lázatos eseti-ben szándékozik esetleg méltatni az Ipoly egyik, már jó idő óta elhaltatott lyrikuának műsáját, hol a három és négy méretes stanzákban a „lyánka baja“ és a költő soványgái híven vannak ugyan esetelve, de még megfejtendő: honnan származott legyen tulajdonképen a lyánka nagy baja? és miként vál a költő azon segítheti? Ajánlva lez e má, amint mondják, G. M. úrnak helyben, akiket becses figyelmét a fenebbi vadászati excurzióra is bátorodik különbözőben felhívni.

a b a k ó r .

Vegyesek.

Az „Anker“ igazgatósága a társulások (associatio) örködő bizottmánnyal egyetemlegesen a következő „társulások“ vagyoni állását közli:

1873 év június hó 21-én alakítva volt 24 társulás osztrák árfoolyamban, és 9 társulás ezüst árfoolyamban, melyek 52,007 tag által 40,485,194 frt 74 kr. jegyeztetett.

Levonva az 1873 év május havában kifizetett 726,577 frt 98 krt tevő felosztási összeget, maradt a „társulási“ vagyoni: 15,249,822 frt 38 kr. mely a következő értékekben van elhelyezve, és pedig: 11,781,800 frt. az állam által biztosított vasúti ezüst elsőbbséget; 1,369,800 frt. földtermenteseiési kötvényekben; 440,400 frt. 1860% sorajjegyekben; 3,085,900 frt. záloglevelekben; 200,000 frt osztrák papírjárdékokban; 140,000 frt. osztrák ezüst járdékokban; 712,020 frt 10 kr. társulási kötvényekre adott kölcsönökben; 12,448 frt. 56 kr. készpénzben; összesen: 17,741,769 frt 60 kr. —

Bécs 1873 év június hó 23-án. Az „Anker“ társulások felügyelő választmányja nevében Dr. Eltz Frigyes Lajos elnök, az „Anker“ igazgatósága nevében Rodart igazgató

Ezekből láthatni, mily óvatossá és szakavatott lekekre van bízza a „társulási“ tag vagyona. —

Az első nógrádi földmívelés-, ipar- s kereskedelmi hitelintézet forgalmi

kimutatása az 1873-dik évi május haváról.

Bevétel:

Kézpénz maradvány apríl haváról 2097 ft. 82 kr. Felek betételei 8266 ft. 71 kr. Visszaszántott váltó tőke 14,887 ft. — kr. Visszaszántott előleg 2249 ft. — kr. Bevett kamat váltó s előleg tőke után 420 ft. 09 kr. Különféle irás díjak 15 ft. 20 kr. Készenléti kamat 6 ft. 37 kr. 5 db. részvény után átiratai díjból tartalék tőke javára 6 ft. Összesen 27,938 ft. 09 kr.

Kiadás:

Felek visszaszántott betételei 9142 ft. 07 kr. Kifizetett folyó kamat 51 ft. 75 kr. Költsön váltókra 15,932 ft. — kr. Költsön előlegekre 1953 ft. — kr. Különfélekre 226 ft. 41 kr. April havi kézpénz többlet bevetel visszaszántása 57 kr. Kézpénz maradvány Június haváról 626 ft. 29 kr. Összesen 27,938 ft. 09 kr. — Bevétel 27,938 ft. 09 kr. Kiadás 27,938 ft. 09 kr. Összesen 55,876 ft. 18 kr.

Hírek.

As új arénában f. hó 8-án tartott az első előadás. A közönség amily élénk részvétellel karolta fel az aréna ügyét, oly buzgósággal sietett annak megnyitását tömeges megjelenésével ünnepélyessé, emlékeztetéssé tenni. A tágas helyiség zsúfoltság megelt, s a közönség a nagy meleg dacára is jól érezte magát e kényelmes s egyszerű csinnal épült helyiségben s örömmel felelte el, hogy eddig kényelme áru, csövel, léghuzammal dacolva, kelle az előadásokat végignézni.

Jókai Könyves Kálmán című ismert tragoediáját színeszínű szokatlan szabatsággal adták. Volt taps, kihevés, koszoró! A helybéli dalárda az előadást megelőzőleg Kőlcsey himnusát, utánna pedig Vörösmarty szöveget éneklé el a színpadon majd a harsogó „ujrá-knak engesztve befejezőttl egy vig-dalt. A közönség egy kelemenesen töltött est emlékével távozott s talán észre sem vevé azok távollétét, kik szeretik ugyan magukat a polgárság vezéréit tekintetni s nagy hanggal beszélni a közérdekről, a város felvirágoztatásáról, de távollétükkel tudókölnök alól tenni, talán valamit áldozni is kellene anélkül, hogy némi magán hasznára is lehetne kihatás: s akiknek közönye okozza, hogy városunkban oly nagy fáradságba kerül barucy közölnök megvalósítása! Mindezt tudva, leguagyobb elismerés illeti azokat, kik a városunk díszére s becsületére való arénát létesítettek s ez által meggyőzték a közönséget arról, hogy buzgó törekvéssel nálunk sem lehet len valamely közölnök előrese.

A b-gyarmati tisztviselők és hivatalnokok által e hó 9-én adott nyári mulatság fényesen sikerült. Sokan már a reggeli órákban a szabadba siettek, s mintegy harminczan vettek részt a tarsas ebéden. A nagy közönség azonban csak délután érkezett. Négy óra tájban kezdődött a tánc, s miután a choleraizottság annak az új színikörben tervezett folytatását megtilta, lámpafény mellett is folyt egész éjjelig. A szolgálatot tett a rögtönzött padlózat, mely kedvesen löpé meg az eddigi majálisok porát emlékekben tartó tánczosnókat. Nem lazkodó jó kedv, kedélyesség jellemzék e mulatságot, mely városunk intelligenciáját majdnem kivétel nélkül s a vidékbelieket is szép szímmal gyűjté egybe.

A losoncai Ifjúság e hó 19-én a kaszáló kertjében zártkörű táncostélyt rendez. **Poltáron** gombázo leányok 400 db. 17. századbeli ezüstpénzt találtak, melyet a nagy eszöcsök mosnak ki a földből.

A cholera megyénk számos községében nagyobb mérvben kezd uralkodni Kis-Terecsény, Pálfalván, Tarjánban, Itaglyas Ahján, Szennán, ugy szintén a sziraki járás több községeiben, hová a minisztérium által főispán úmsza kívánságára s költségére négy orvos küldetett. A nógrádi járásban ellenben teljesen megszűnt.

Az ebreczi iskola befejezésére primás emmentája 25 forint küldött.

Saklontónyán és Kis-Ujfalu nemesak a cholera, de a vörös himlő is uralkodik.

A honfoglalás négyzet javára f. hó 5-én a szalattyal furdóben rendezett tánc vigalom jól sikerült, a tánc reggel négy óráig tartott, melyben a vidék szép hölgyei majdnem kivétel nélkül részt vettek.

Mult számunkban a szügyi evangélikus lelkész szénájának megégése alkalmából közölt hírluk folytán egy nyilatkozatot vettünk, aláírva Kuczelnik József, Hankusz Sándor, s Folkushazy Mihály által, melyet hely szüke miatt egész terjedelmében nem közölhetvén, tudomásul vesszük belőle, hogy a lelkész szénáját, mielőtt a pandárok Szügybe értek volna, a hívek betakarították s csakis a tanítóét kellett a pandárok közbejöttével behordatni, továbbá, hogy a meggyújtott szénát igen is oltították, s annak három-negyed részét meg is mentették. Közölnöket vettük e helyreigazító sorokat, s örömmel közöljük, a helyreigazított hír közlőjét azonban nem látjuk nyilatkozó urak kérelme dacára sem szükségnek felfedezni, elégedjének meg a fölélos szerkesztő nevével, aki meg van győződve, hogy e kíváncsiság amöly sem a nyilatkozó urakat bántja.

Lapunk szerkesztője Bécsbe utazott, jövő számunk hoz tollából közleményeket a világtárlatról.

Gyász-hír. A honti és nógrádi bálók egyik előnyösen ismert alakja, az alig 20 éves Allberges Ida f. hó 9-én, egy ót sajnalatosan meglepet lekki betegsége okozta kétégbesés pillanatában az Ipoly folyóba temette magát, szülei, s testvérel örömet. Tetemi 10-én tetettek önk nyugalomra — általános részvet és lelk. ó dísz mellett. Köpöráját virágokkal halmozák, míg honfoglalás hölgykoszorójának egyik dísz virága lón átadva az órák hervadásnak — Elmondhatjuk a koszorús költővel: —

— „Idának nincs sebo többé,
Egy volt, a koszoró élet, s est szíje halogta”

Felkérítettük e sorok közlésére:

A m. k. honvéd főparancsnok ságnak mult hó 28-án kelt 1203 számú rendelete szerint a folyó évi öszi-gyakorlatokra való legénységi bevonulások augusztus közepén kezdődvén, a netaláni felmentés vagy szabadságolás csakis az említett napig eszközölhető.

minél fogva az előjárások megkerestetnek a községekben ezen rendeletet közhírré tenni hogy a behívások azonnal foganatosíthassanak mihelyt a m. k. honvédelmi miniszternek ebbeli rendeletére az 52-ik zászlóalj parancsnokság a behívásokra az idező jegyeket kiküldendi.

Kelt B.-Gyarmaton 1873 Jul. 11.

A m. k. 37ki honvéd huszár század parancsnoksága Kálmán Frigyes százados.

Felelős szerkesztő:

Harmos Gábor.

H i r d e t é s e k.

Egy hat löerejű, jó karban lévő cséplőgép zsákoló szerkezettel szabad kézből eladó. Ara 800 ft. Bővebb felvilágosítást nyerhetni e lapok szerkesztőjénél.

A ronyai uradalomhoz tartozó losonczy ház, a hozzátartozó foldekkel együtt eladandó. — Bővebb értesítést ad Szabó János köz- és váltó ügyvéd B.-Gyarmaton.

E l a d ó

A főtisztelendő rosznyói káptalan Ipolyság mezővárosban találtató vízi malma, s ezen mezőváros területén gyakorolható kizárólagos malomjoga.

Bővebb értesítést ad: Hederváry Antal, ügyvéd Ipolyságon.

F E L H I V Á S I

ügyvédi irodámban egy, a törvénykezés terén ügy elméleti mint lehető gyakorlati képességgel bíró, s magát az ügyvédi pályára előkészíteni törekvő végzett jogászt ohajtván segédi minőségben alkalmazni, felhívom az illetőket, hogy a mennyiben ez állomást elfogadni ohajtanák: a továbbiakra nézve magokat velem akár levél útján akár személyes érintkezésbe tenni sziveskedjenek. —

B.-Gyarmat 1873 Július 10-én

Némethy Kálmán.

Köz- és váltó ügyvéd.